

Foranstaltning. Det er et Spørgsmaal, der overordentlig let vil kunne besvares, og hvis Besvarelse maaske vil kunne have Indflydelse paa Enkeltes Afstemning.

Beslutning: Mindretallets Stilling skal jeg overlade til den ærede Ordfører for Mindretallet, at begrunde. Naar jeg vil sige nogle Ord, saa skal det ikke være mange, og det er egentlig mest min egen personlige Opfattelse af Sagen, jeg vil fremkomme med. Sagen er meget gammel; vi kende den Alle, den er behandlet næsten hvert Aar, siden vi have faaet Rigsdag, og den har nu kostet os særdeles mange Penge, hvilket, vi ogsaa have følt for ramme. Alvor, idet Stutteriet indtil dette Døgn har kostet henimod 600,000 Rd. Hvis vi vilde kaste et Blik paa Tilstanden i Stutteriet, som den nu er, saa veed jeg intet bedre Billede at komme med end det, som Stutmesteren selv har uullet op for os; thi er der Noget, der skal give os Bevis for, hvor slet Stutteriet er, og hvor daarligt det har været før, efterat der er kostet henved 600,000 Rd. derpaa, er der Intet bedre skiftet dertil end dette, som han ifølge Udvalgets Anmodning igjennem Ministeren er kommen frem med som en anbefaling. — thi det skal jo gjælde for en anbefaling. — at de 3 bedste Hingste have en Værdi af 300 Rd., de næstbedste en Værdi af 250 Rd. og Hopperne derunder. Jeg vil spørge de Herrer, om man efter dette Billede kan vedblive at opretholde Stutteriet, og om man ikke skal se at faa det kastet bort saasnart som muligt. Jeg tror, at den Mand, som har stillet dette op, har gjort det samvittighedsfuldt, efter sit Skøn. Jeg bebrejder ham ingenlunde, hvad han har gjort; han var opfordret til at give en Forklaring, han har givet den, og jeg tror, at han har givet den samvittighedsfuldt. Efter som Tilstanden i Landet med Hensyn til Hesteavlens nu t. Almindelighed er, har denne Sag, vistnok fra privat Side vundet saamegen Interesse, at Befolkningen er i Besiddelse af

de Midler, der fordres for at holde en god Hestebestand her i Landet. Der siges, at Stutteriet har gjort Gavn. Ja, jeg skal ikke paastaa, at det ikke nogenstunde har gjort Gavn; men, det vilde være forunderligt, om det kunde gjøre Gavn, eftersom dets Tilstand nu er. Hvis vi tage Værdien af Hingstene omkring i Landet, da vil der vistnok være meget højere Priser paa dem, og tage vi Gjennemsnitsprisen paa private Heste, som ikke ere adelagte ved Arbejde, da vil den være fuld saa høj, som Prisen for disse. Der siges dernæst, at man ikke skal forkaste et Tilbud som dette; men jeg kan ikke se, at dette Tilbud har noget saa Godt ved sig. Det er idetmindste for mig et tvivlsomt Spørgsmaal — jeg udtaler her min personlige Mening — om det vil blive til Tab for disse Forpagtere, som gjøre dette Tilbud. Jeg tror, at Gaarden med Tiliggende, omtrent 400 Edr. Land foruden Bøenge og Dverdrej, som i det andet Thing er sat til 100 Edr. Land, naar Forpagtningssummen er saa ringe som 2—3—4,000 Rd. — hvad man nu kan komme tilrette om — kan bære en Byrde foruden denne Forpagtningsskat og en Byrde, som Stutteritvangen ikke opvejer. Der siges, at vi skulle bringe Offer for at blive af med denne Historie. Ja, mine Herrer, det ser forunderligt ud for mig, at der siges, at man skal gjøre Offer, naar jeg paa den anden Side ikke tror, at Bedkommende tabe derved, og jeg tillige tror, at dette Stutteri aldrig vil blive til Nytte for Hesteavlens. Det har ikke vist sig endnu for min Fantasi, som om det har gjort nogen Nytte. Naar der er Tale om 12,000 Rd. Bekostning til Bygningerne, saa er det dog vist, at disse 12,000 Rd. falde til Afgift paa Grund af Omordningen ved Stutteriet. Der er foruden denne Sag, skulle vi huske paa, ved § 8 — være sig nu, at man holder paa denne Paragraf eller ikke — opgivet den indskrænkende Bestemmelse med Hensyn til Statens Tilstand til Døgnsystemet; der er maaske Mange, der